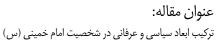
سیویلیکا – ناشر تخصصی مقالات کنفرانس ها و ژورنال ها گواهی ثبت مقاله در سیویلیکا CIVILICA.com

محل انتشار: فصلنامه علمی پژوهشی متین (امام خمینی و انقلاب اسلامی), دوره 3, شماره 11 (سال: 1380)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

خلاصه مقاله:

چکیده: عرفان و سیاست دو بعد انفکاک ناپذیر، شخصیت امام را تشکیل می دادند. درواقع زندگی شخصی و سیاسی امام را بایستی برآیند تعامل این دو بعد دانست . اگر در مورد پیشرفت روحی (معنوی)) امام و اسفار اربعه ملاصدرا مقایسه ای داشته باشیم ، می توانیم بگوییم که دوران اولیه تاکید امام خمینی (س) بر عرفان و موضوعات مربوطه ، به سفرهای اول و دومی که ملاصدرا شرح داده ارتباط دارد؛ خودداری امام از درگیر شدن در فعالیتهای سیاسی علنی تا سال ۱۳۴۱ بدان علت بود که یک فرآیند سیاسی از آمادگی باطنی در ایشان در جریان بود. درگیر شدن امام در حوزه سیاست و رهبری انقلاب اسلامی به سفر سوم اسفار ملاصدرا شباهت داشت . درواقع بینش بی نظیری که امام خمینی (س) در مقاطع بحرانی و حساس انقلاب از خود نشان دادند را صرفا نمی توان در چهارچوب فراست سیاسی توضیح داد. امام بصیرتی داشت که فراز از تقاطع بلافصل را می دید؛ این بصیرت شهود عرفانی امام در حوزه سیاسی بود. درواقع پیشرفت امام به سوی «سرچشمه عظمت و جلال » بود فراو مافت انقلابی را هبری کند که به مثابه سلوک دسته جمعی مردم ایران بود. متاین مام در حوزه سیاسی بود. درواقع پیشرفت امام به سوی «سرچشمه عظمت و جلال » بود خلاص ماشین توضیح داد. امام بصیرتی داشت که فراز از تقاطع بلافصل را می دید؛ این بصیرت شهود عرفانی امام در تغری می فرد به برسی اعاد می و جلال » بود که یک فراز او اعاد سیاسی و عرفانی شخصیت امام و سوی و معوی و معامت و جلال » بود رفار و اولی تاکید اساسی می زیزد. معامت و بول ای بود ری منوب روحی (معنوی) در می نود می این می در رضا ار می دید؛ این بصیرتی شدن می بود رفتای می اسی مام در خون و حیاسی و عرفانی شخصی امام و سفرا در می می تواند ر عرفان می شرعی این در میران می بود. این مار می دود یی شرفت امر این و معنوی و می نود می شان می بردازد. در قطاع بان می بردازد. در اعران می و می تعلق به مالام در اعراع بعندی می می می می می می توانیم بایسی علی تا سال ۲۳۵ در و می که مرون و می مود و بیندی این و موضوعات مربوط ، به سفرهای قول و مومی که ملامی از می و در نوعی که مراز می در رسی به در رسی با در بردی برخور این و بردی می بر دردی یا بردن می بر درد و مولی و و مومی که مراز شرح درد و می که مراز می بردسی به بررسی ای در می و می زید یا می برد بردی می مرزه با نون یا مرفان و موضوعات مربوط ، بع می می مره م با بود و بری می بود می مر

کلمات کلیدی: امام, عرفان, سیاسی, ملاصدرا, امام خمینی (س), سفر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1933523

